

NUMMER 01 / 2011

mission

En rättvisare värld

FINSKA
MISSIONS-
SÄLLSKAPET

Finska Missionssällskapet

Besöksadress:
Observatoriegatan 18
00140 Helsingfors
Postadress:
PB 154
00141 Helsingfors
www.mission.fi/fms
fms@mission.fi
personlig e-post:
fornamn.efternamn@mission.fi

Chefredaktör:

Marika Björkgren-Thylin

Redaktör:

Joanna Lindén
ISSN 0357-296X
152. årgången

Chef för sv. sektionen
Marika Björkgren-Thylin
tfn 09-1297 265

**Sekreterare för barn-
och ungdomsarbetet**
Carre Lönnqvist
tfn 09-1297 263

Understöds koordinatör
Britt-Helen Lindman
tfn 09-1297 266

Informatör
Joanna Lindén
tfn 09-1297 264

Byråsekreterare
Maria Westerling
tfn 09-1297 282

Missionspedagog
Camilla Skrifvars
tfn 09-1297 360

Marika Björkgren-Thylin
Chef för svenska sektionen

LEDARE

Diakoni vittnar om Guds kärlek

En av evighetsfrågorna inom missionen är förhållandet mellan kristen förkun- nelse och tjänst. De flesta är överens om att båda behövs. Ord utan gärningar blir lätt abstrakta och kraftlösa, medan gärningar utan ord står öppna för vil- ken tolkning som helst. Ändå återkommer diskussionen gång på gång till rela- tionen mellan dessa två.

Intäkterna från årets fasteinsamling går till Thailands evangelisk-lutherska kyrkas evangelisationsarbete. I Thailand har tyngdpunkten i det lutherska arbetet ända från början varit evangelisation, församlingsplanering och för- samlingsarbete. Samtidigt noterade redan de första missionärerna de sociala problemen i landet och ville också göra en humanitär insats. Vid sidan av de första församlingarna startade de i rask takt en barnträdgård och flera min- dre hjälpprojekt, till exempel för att förbättra mindre bemedlade familjers ut- komstmöjligheter.

Thailands lutherska kyrkas diakoniarbete är inget modellexemplar och allt som gjorts inom den diakonala sektorn har inte varit lyckat. Det som gör att jag ändå vill lyfta fram diakonin i Thailand är att jag uppskattar grundtanke- gångarna som präglar kyrkans diakoni. Det faktum att kyrkan är liten, ung och fattig i ett land med stora sociala problem har gjort att kyrkan varit tvungen att reflektera grundligt över hur den organiserar och vart den riktar sin sociala insats.

Det primära syftet med det lutherska diakoniarbetet i Thailand är att ge- nom goda gärningar vittna om Guds kärlek till människan. Man blygs inte för att tydligt säga att kyrkans diakoni är del av dess utåtriktade verksamhet. Diakonin strävar till att nå nya människor med evangeliet och inlemma dessa i Kristi och kyrkans gemenskap. Detta betyder inte att man skulle göra skillnad på människors etnicitet, kön eller religion då hjälpen utdelas och inte heller att man skulle försöka påtvinga någon den kristna tron. Men evangeliet förkun- nas frimodigt och man bjuder in diakonins klienter till församlingen. Av den här anledningen ska diakoniprojekten helst vara så små och lätthanterliga att församlingarna själva kan administrera dem. Diakonin är nära anknuten till församlingarnas evangelisationsarbete.

I Finland drar den evangelisk-lutherska kyrkans diakoni ett stort och vik- tigt lass. Ändå tror jag vi har en del att lära oss av hur många små och fattiga systerkyrkor runtom i världen arbetar holistiskt, integrerar sin diakoni i övrig församlingsverksamhet, låter diakonin och den övriga verksamheten samverka och förväntar sig att församlingsmedlemmarna deltar i det diakonala arbetet.

Marika Björkgren-Thylin doktorerade i teologi december 2009. I sin av- handling undersöker hon uppkomsten av en luthersk kyrka i Thailand 1976-1994.

Marika Björkgren-Thylin

*Den hjälplöse reser han ur gruset,
den fattige lyfter han ur dyn.
Han ger dem rum bland furstar
och låter dem trona på hedersplats.*

1 Sam. 2:8a

>> Nya biskopar i Namibia – kyrkan växer i städerna

Den evangelisk-lutherska kyrkan i Namibia viger två nya biskopar till tjänst i mars 2011. Det är första gången i kyrkans historia som man har valt biskopar till båda stiftet samtidigt. Kyrkan i Namibia växer speciellt i städerna på grund av urbaniseringen. Kyrkan utmanas att starta upp verksamhet på nya områden, speciellt i de fattiga förstäderna.

Teologie doktor Shekutamba V. V. Nambala, valdes till biskop i det östra stiftet samt till ledande biskop för hela kyrkan. De senaste två åren har pastor Nambala fungerat som lärare i missiologi, kyrkohistoria och pastoralteologi vid Paulinums teologiska seminarium. Pastor och teologie magister Josafat Shanghala valdes till biskop i det västra stiftet. Pastor Shanghala har tjänat kyrkan i fem olika församlingar och studerat praktisk teologi i Ohio.

>> Biskopsvälsignelse med överraskande störtregn

Arusha stift, som numera heter North Central Diocese, fick söndagen den 9 januari 2011 en ny biträdande biskop. Pastor Solomon Jacob Massangwa, tidigare ledare för Kimandolu prosteri, välsignades till sin nya uppgift i Kimandolu församling. Välsignelsen hölls i den halvfärdiga kyrkan som byggs just nu i Kimandolu, eftersom nybyggets kyrksal kunde rymma den stora folkskaran.

Förutom stiftets egna präster och predikanter, deltog också biskoparna från Musoma, Kilombero och Pare i välsignelsen. Biskop Dr. Martin Shao från Norra Stiftet, Moshi, var hedersgäst och festtalare. Biskop Shao påpekade bland annat att Gud är den som sänder oss och att hans nåd gör det möjligt att gå ut i tjänst.

Ett störtregn avbröt gudstjänsten efter fem timmar.

- Församlingen fick söka sig mot mitten av lokalen, eftersom vatten strömmade in från alla sidor i kyrkobygget. Det blev också strömavbrott som ledde till att högtalaranläggningen slogs ut. Trots detta hade alla församlingsmedlemmar en välsignad söndag, berättar Barbro Finskas-Mushendwa, som rapporterar från Tanzania.

Solomon Massangwa kommer att leda en halv miljon församlingsmedlemmar.

>> Lokala aktörer stoppar aidsepidemin i Tanzania

Det finns 33 miljoner människor i världen som har smittats av hiv, varav 1,3 miljoner bor i Tanzania. Finska Missionssällskapet samarbetspartner arbetar hårt för att stoppa hiv-epidemin i Tanzania, där 140 000 människor årligen dör i aids. Den lutherska kyrkan ordnar rådgivning och olika infokampanjer i skolor och kyrkor för att minska smittospridningen.

- Vi har bildat stödgrupper för de drabbade och diskrimineringen av de smittade har minskat, säger Bryceson Mbilinyi, koordinator för aidsarbetet i Illembula.

Leena Pasanen har arbetat på sjukhuset i Illembula i Tanzania sedan år 1981. Idag är Illembula ett av de områdena i Tanzania som drabbats värst av hiv-epidemin. Barn som mister båda föräldrarna i aids tas om hand av släktingar, som sällan har råd att betala för hiv-testning eller behandling.

- Det finns många gamla traditioner och tabun gällande samlevnad som bidrar till att hiv sprids i Tanzania. Det är ganska vanligt att männen har älskarinnor, eftersom det enligt traditionerna inte är tillåtet för makar att ha samlag under till exempel graviditet och amning. Utbildning och familjerådgivning är därför viktigt, säger Pasanen.

Cirka 40 procent av hälsovården i Tanzania organiseras av kyrkorna, varav den lutherska kyrkans andel är 13 procent. Finska Missionssällskapet stöder kyrkans sjukhus i Illembula och

Bumbuli samt deltar i byggandet av ett statligt sjukhus i Kilindi. FMS stöder även ett program för utveckling av självständigheten i kyrkans hälso- och sjukvårdsarbete.

Leena Pasanen valdes till årets utlandsfinländare 2009. Pasanen besökte Finland i samband med ett seminarium om aids som Finska Missionssällskapet ordnade i december.

Foto: Paula Laajalahti

>> Funktionshindrade demonstrerade i Katmandu

Årets Utjämningskampanj stöder diskriminerade befolkningsgrupper i Nepal, bland dem funktionshindrade, en minoritetsgrupp som kämpar för sina grundläggande rättigheter bland annat på arbetsmarknaden.

På den internationella handikappdagen demonstrerade cirka 500 funktionshindrade i centrum av Katmandu. Målet med demonstrationen var bland annat att uppmärksamma politikerna på de funktionshindrades behov och möjligheter. Demonstrationen följdes av Nepals minister för socialt arbete. Ett tjugotal medborgar- och intresseorganisationer för funktionshindrade samt specialskolor medverkade i demonstrationen.

Nepal utformar som bäst en ny grundlag och befolkningen hoppas att de diskriminerades rättigheter ska tas i större beaktande i samhället. De synskadades situation har förbättrats något i Nepal sedan staten anställde 300 synskadade lärare. Finska Missionssällskapets samarbetsorganisation Forward Looking hoppas att staten ska uppmärksamma också hörsel-skadade och personer med andra fysiska och psykiska handikapp.

Finska Missionssällskapet satsar särskilt på arbetet bland funktionshindrade de kommande fem åren. Det behövs en attitydförändring kring Nepals miljontals funktionshindrade. Inställningen till handikappade är ofta negativ eftersom de enligt hinduismen har gjort sig förtjänta av sitt öde i ett tidigare liv.

Hundratals demonstrerade på internationella handikappdagen i Nepals huvudstad Katmandu. Foto: Joanna Lindén

Med rysk expertis i Jerusalem

Heidi Tyni

- Född 1975 i Larsmo.
- Administratör för Finska Missions-sällskapets verksamhet i Mellanöstern.
- Har arbetat som ungdomsledare i olika församlingar i Borgå stift 1996-2002.
- Arbetade som missionär i Ryssland åren 2006-2009.
- Heidi Tynis arbete stöds av Eckerö, Grankulla, Petrus, Purmo, Karleby, Kronoby och Larsmo församlingar i Borgå stift.
- Heidi Tyni har arbetsvisum fram till hösten 2011, då hennes första arbetsperiod avslutas.
- Favoritsysselsättning på fritiden: dricka cappuccino på någon terrass i Jerusalem och se folk spatsera förbi, besöka Döda havet.

Många bollar i luften. Heidi Tyni fungerar som administratör för Missions-sällskapets verksamhet i Mellanöstern. Här hämtar Heidi ett olivträd vid Oljeborget. Trädet planterades i Shalhevetjah-centrets trädgård på reformationsdagen 2010. Foto: Sirpa Rissanen.

Kvällen går mot natt i Jerusalem och Heidi Tyni tänker tillbaka på den gångna arbetsveckan. Heidi, tidigare missionär i Ryssland, får nu användning för sina ryskalkunskaper i det mångkulturella Jerusalem: "Jag kan vara ett stöd för de rysktalande immigranterna här".

Missionär Heidi Tyni arbetar på Shalhevetjah-centret i Jerusalem, där hon förutom sin tjänst som administratör för Finska Missionssällskapets verksamhet i Mellanöstern, det vill säga Israel, de Palestinska områdena, Jordanien och Cypern, också är engagerad i tolkning och upprätthåller kontakten till de rysktalande messianska israelerna.

– Shalhevetjahcentret besöks ofta av rysktalande judar och jag har fungerat både som värdinna och som stöd för behövande. Speciellt de äldre kan inte hebreiska eller engelska så bra, så jag tolkar också Shalhevetjah församlingens gudstjänster till ryska.

Nytt perspektiv på tillvaron

Före uppdraget i Israel arbetade Heidi som Finska Missionssällskapets missionär i Ryssland 2006-2009. Hon bodde då i Segezha, några hundra kilometer från Petroskoj, där hon ägnade sig åt ungdomsarbete. I augusti 2009 flyttade hon till Jerusalem och bytte arbetsuppgifter.

– Jag var bekant med omgivningarna från tiden då jag praktiserade vid Shalhevetjah-centret. Så helt främmande kände jag mig inte.

Nu bor Heidi fem kilometer från Betlehem.

– Jag bor på en lugn gata med vita stenhus, kantad av blommor och palmer. Ikväll är det stjärnklart och jag ser månen från min balkong. Här är allting annorlunda jämfört med i Ryssland. Jag har haft mycket nytt att vänja mig vid.

Under sina första månader i Jerusalem arbetade Heidi på Shalhevetjah-centrets gästhem och studerade hebreiska, samtidigt som hon fick lära sig nya administrativa uppgifter vid Finska Missionssällskapets kansli på centret.

– När renoveringen av Shalhevetjah-

centret inleddes övergick jag från arbetet på gästhemmet till att arbeta i församlingen vid sidan om de administrativa uppgifterna på kansliet. Trots att jag sysslar med pappersarbete har jag ändå upplevt att jag har en viktig uppgift inom församlingen.

Hur ser en typisk dag på jobbet ut?

– Jag fungerar litet som en bakgrundsfigur, sköter rapporteringar och visum- och personalfrågor. Däremellan tar jag emot gäster och tolkar vid behov.

Hembesök ger styrka

Shalhevetjah är en av de äldsta messianska församlingarna i Israel. En stor del av församlingsmedlemmarna är från Ryssland, Ukraina och Kazakstan.

– Vårt center är också en tillflyktsort för många hjälpbehövande. Människor

”Hembesöken är en viktig arbetsform som jag vill prioritera, det är så vi lär känna våra församlingsmedlemmar”

utan bostad eller arbete och personer som drabbats av olika kriser kommer och söker hjälp. Vi har anställt en lokal medarbetare som med hjälp av en psykolog, advokater och andra resurser hjälper människor att komma vidare i livet via diakonimottagningen.

Heidi gör också hembesök tillsammans med medarbetare i Shalhevetjah församlingen. Varje vecka ordnas också en bibelstudiegrupp och på lördagkväll samlas församlingen till gudstjänst.

– Jag hjälper till med tolkning men också med undervisning, samtal och bön. Hembesöken jag gör har fått en speciell innebörd. Jag besöker flera församlingsmedlemmar som behöver stöd, speciellt ett äldre par från Ryssland. Jag lyssnar på dem, håller dem sällskap. Hembesök är en viktig arbetsform som jag vill prioritera, det är så vi lär känna våra församlingsmedlemmar och möter nya människor.

Finska Missionssällskapet stöder också ett tiotal församlingsbor som bor utanför Jerusalem.

– Det finns ingen messiansk eller kristen församling i deras stad, men de samlas en gång i veckan och har möte i någons hem. Vi besöker dem en gång i månaden för att hålla möte. De flesta av dem talar ryska och de är mycket glada över att en av oss kan deras språk.

Rysk minoritet kämpar med integrering

Under början av 90-talet flyttade många ryska judar till Israel. Det här präglar området än idag.

– Upp till 20 procent av Israels invånare talar ryska. Många kämpar med utanförskap och har inte haft så lätt att anpassa sig och hitta lämplig sysselsättning. Eftersom jag själv varit utlänning i Ryssland och har flyttat flera gånger kan jag relatera till deras erfarenheter och stödja dem. Jag känner deras kultur, talar deras språk och finns till för dem. Jag vet hur det är att komma till ett främmande land med främmande språk och kultur.

Shalhevetjah församlingen är ett hem för många av dem som immigrerat till Jerusalem. Församlingen har för tillfället fyra medarbetare; finländare,

Vid Shalhevetjah-centret satsar man speciellt på olika verksamhetsformer för barn och unga. Foto: Sirpa Rissanen.

En av Finska Missionssällskapets samarbetskyrkor driver barnträdgården "Al Mahabba" (Kärlek) på arabiska vid Oljeberget i Jerusalem. Verksamheten främjar fred och förståelse bland olika befolkningsgrupper. Foto: Sirpa Rissanen

lokala medarbetare och en volontär.

– Människor känner sig välkomna och accepterade i gemenskapen. Vi firar sabbatsmåltid med församlingen en fredag per månad. Vi äter tillsammans, sjunger och tar del av undervisning. Gruppen är liten men sammansvetsad. Vi delar med oss av vittnesbörd och ber tillsammans.

Diakoniarbete för mänskliga rättigheter

Hur är det att arbeta som missionär i en konfliktfylld region?

– Vi undviker att ge oss in på politiska frågor, vi är neutrala men handskas samtidigt med frågor som berör de mänskliga rättigheterna, bland annat i vår diakoniverksamhet och i arbetet bland gästarbetare.

Vardagen påverkas också av det politiska läget.

– Det är inte heller alltid problemfritt att ta sig till och från Västbanken, det ställer ibland till med problem för medarbetarna. Ibland tänker vi också på säkerhetsfrågorna, speciellt vid religiösa högtider när många människor samlas på offentliga platser.

Heidi Tyni säger att hon vill arbeta för att sprida det hopp som evangeliet

ger och främja fred och försoning mellan olika människor och grupper.

– Det hebreiska ordet shalom betyder både fred och frid och det är en gåva som kommer från Gud.

Kristen litteratur behövs

Efterfrågan på biblar och annan kristen litteratur är stor i Mellanöstern. Finska Missionssällskapet distribuerar litteratur på hebreiska, arabiska, ryska, kinesiska, thailändska och flera andra språk.

– Vi samarbetar med olika bibelsällskap, organisationer och tryckerier för att förse församlingar, kyrkor, kloster, organisationer och enskilda med biblar och övrig kristen litteratur, både i Jerusalem och dess omgivning, Betlehem och Galiléen. Det känns meningsfullt att på detta sätt få vara med och förse människor med Guds ord.

Vid Shalhevetjah samlas alla på lika villkor: judar, araber, rysktalande, kineser, koreaner, finländare, nigerianer och thailändare.

– Många unga är trötta på konflikterna och oroligheterna i området – de vill vara med och bygga upp försoning.

Text: Joanna Lindén

Aktuellt i Jerusalem

Renoveringen av Shalhevetjah-centret pågår för fullt. Nu renoveras det övre huset på centret, det vill säga kansliutrymmena, kyrksalen och personalbostäderna. Under tiden är personalen stationerad i gästhuset i anslutning till centret, där det finns ett tillfälligt kansli och en kyrksal. På eftermiddagarna samlas barn- och ungdomsgruppen King's Kids i utrymmena och på kvällar och veckoslut samlas olika församlingar och grupper i utrymmena. King's Kids gav nyligen ut en DVD med sång och dans, som de arbetat med i tre år.

Finlandssvenskar i Jerusalem.

Förutom Heidi Tyni arbetar också Malin och Rune Lindblom för Finska Missionssällskapet i Jerusalem. De arbetar som verksamhetsledare på Shalhevetjah-centret och utvecklar Gospel Riders verksamhet, samtidigt som de studerar hebreiska. Teamet i Jerusalem har också fått flera nya förmågor 2010: Karita Laisi, som arbetar med utvecklingssamarbete och dövspråket Janne Rissanen.

Foto: Paula Laajalahti

Utjämningsambassadör med glimten i ögat

Uppdrag Utjämning. Oa Lönnbäck har valts till Finska Missionssällskapets första svensktalande Utjämningsambassadör. Han kommer att uppträda vid olika evenemang i Borgå stift under det kommande året. Håll utkik!

Vem är Oa Lönnbäck?

– Jag är en stand-up komiker, föreläsare i kommunikation och skribent bosatt i Karleby. Jag håller Kultur-i-skolan projekt, bekostade av Kulturfonden, om skrivande och berättande i skolor runt om i Finland. Jag är också privatföretagare inom "ordbruksbranschen" sedan 2005.

Vad är din viktigaste uppgift som Utjämningsambassadör?

– Jag kommer att rikta uppmärksamheten mot Utjämningskampanjen vid evenemang av olika slag och i media. Jag vill att vi skall se hur tryggt och gott vi har det här i Finland och att vi kan hjälpa de allra mest utsatta i Nepal på olika sätt.

I april kommer Oa att åka på en två veckors resa till Nepal för att bekanta sig med de projekt som får stöd genom årets Utjämningsinsamling. Under sommaren och hösten har alla församlingar möjlighet att mot ersättning boka Utjämningsambassadören för församlingsbesök.

Oa kan besöka skriftskolgrupper, skolklasser, ungdomskonferenser eller läger för att berätta om sin resa till Nepal. Han kan också medverka i församlingskvällar och besöka olika specialgrupper. Allt detta med ett inslag av stand-up komedi!

Om er församling vill ha Oa på besök, kan ni ta direktkontakt med honom och komma överens om priser, tider, platser, program och andra arrangemang. Oa nås bäst på telefon 050-5946760 eller per e-post: ordbruket@gmail.com. Mer uppgifter om Oa finns på hans hemsida www.oa.kpnet.com

Text: Joanna Lindén

Läs Oas krönika på s. 9

Seppo Rissanen
skribenten är direktor för
Finska Missionssällskapet

ETT NYTT ÅR, MÅNGA NYA MÄNNISKOR

DIREKTORNS HÖRNA

År 2011 kommer Finska Missionssällskapet att nå nya människor runtom i världen, särskilt i Asien. Sällskapets styrelse har godkänt årets budget som fokuserar på arbetet i Asien. I praktiken innebär det att vi ökar våra gemensamma satsningar på evangelisationsarbete. Det innebär att vi kommer att inleda församlingsarbete bland människogrupper som aldrig förr har hört evangeliets budskap. Vi satsar mest på länder i Asien, där andelen kristna är liten. Vi kommer inte att glömma de gamla samarbetsparterna – tvärtom, det är tillsammans med dem som vi uppsöker nya människor i nya omgivningar. Vi får hela tiden uppmuntrande nyheter såväl från Nepal som från Mekongområdet. Budskapet är det samma: församlingsarbetet går nu starkt framåt.

Vi kommer också att nå nya människor i utvecklingsarbetet. I sällskapets nya utvecklingssamarbetsprogram ingår ett separat underprogram för att förbättra funktionshindrades ställning. Det betyder att Finska Missionssällskapet på allvar agerar i enlighet med FN:s nya konvention om rättigheter för personer med funktionshinder. Det innebär att man tar hänsyn till funktionshindrade i allt utvecklingsarbete, inte endast i några särprogram.

Men vi kan inte göra allt detta utan ökat understöd. Utmaningen är stor just nu, då konsekvenserna av världens ekonomiska svårigheter ännu avspeglas i församlingarnas ekonomi. Situationen i Finland förvärras också av att så många lämnat medlemskapet i den lutherska kyrkan. Jag hoppas att de som fattar besluten i församlingarna, kommer ihåg att kyrkan lever av sin mission. Det är kyrkans viktigaste uppgift! Jag hoppas också att de enskilda personer, som har möjlighet att öka sitt understöd till Finska Missionssällskapet, är beredda att se till att de nya initiativen som vi har gjort verkligen realiserar.

Nya människor syns också bland Finska Missionssällskapets personal. Vi har just nu en rekordstor missionskurs. Det här är viktigt för oss just nu eftersom pensioneringarna eskalerar både inom Finska Missionssällskapet och i samhället i övrigt. Nya ansikten och unga medarbetare syns också i Missionshuset. Vi är glada över att många av de nya medarbetarna talar svenska.

Jag önskar alla läsare Guds välsignelse i vår gemensamma uppgift i Guds mission.

I maj varje år ordnas blomsterauktion på Åland. Intäkterna doneras till Finska Missionssällskapet. Foto: Marie-Louise Nordberg

Blomsterprakt för missionen

På Åland ordnas varje år en blomskottsauktion. Målet med de ovanliga auktionerna är att samla in pengar till missionen. Vi blev så nyfikna att vi beslöt att ringa upp Maj-Lis Blomqvist för mera upplysningar. Blomqvist är aktiv inom missionssyfoöreningen i Jomala församling. Så här berättar hon:

–Auktionerna brukar ordnas någon vardagkväll i början på maj och den brukar samtidigt utgöra våravslutning för missionssyfoöreningarna. Maj är en lämplig tidpunkt, just då våren står för dörren och det börjar klia i de gröna fingrarna. Folk brukar hämta både blomskott, krukväxter och uteblommor till församlingen.

En 20-årig tradition

Blommorna och blomskotten auktioneras sedan ut till högst bjudande. Församlingen ordnar samtidigt en liten basar där man säljer hembakt bröd. Ett lotteri ordnas också.

Auktionerna har hållits i närmare 20 år och för varje år kommer det in allt mera blommor, ifjol ett hundratal växter och blomskott.

– Genom åren har både kunniga församlingsbor, växtodlingsexperter, präster och kantorer agerat mäklare, alltid med lyckat resultat. Det brukar vara underhållande att lyssna då mäklaren säljer för fullt och samtidigt ger lite tips om hur blommorna ska skötas, berättar Maj-Lis.

Allt fler vill fynda

Både ortsbor och utomstående brukar hitta till auktionerna, som ständigt växer i popularitet.

– Auktionerna har hämtat bra med inkomster till missionen. Något år är en viss blomsort mera populär, ett annat år kan det vara en annan sort som går åt. Ifjol hade till exempel pelargonierna en strykande åtgång, säger Blomqvist.

Vårens blomauktion på Åland ordnas onsdagen den 4 maj, klockan 18 i Olofsgården.

Text: Britt-Helen Lindman

Maja Haikolas minnesfond

Kom ihåg dina vänner på bemarkelsedagen eller hedra de bortgångnas minne genom en gåva till Paulinum prästseminarium i Namibia. Den valbara summan betalas till Maja Haikolas minnesfond, IBAN: FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH, skriv MAJA i meddelanderutan.

Vill du få hälsningen publicerad i Mission, kontakta Finska Missionssällskapets svenska sektion, tfn 09-1297 282. Hälsningar till följande nummer av Mission, som utkommer i maj, skall vara redaktionen till handa senast den 11 april 2011.

MIN MISSION – EN KURS FÖR DIG SOM VILL GÖRA EN INSATS

Kursen riktar sig till dig som vill lära dig mer om mission och göra en missionsinsats som frivillig antingen i hemlandet eller utomlands. Kursen är också till för dig som söker något intressant och meningsfullt att göra på fritiden, under pensioneringen eller under alterneringsledigheten.

Innehåll

Under kursens gång fördjupar sig kursdeltagarna i internationellt missionstänkande. Vi tar del av aktualiteter från arbetsfälten och lär oss om mission i Finland. Vi funderar över hur det är att leva som kristen och arbeta utomlands i mötet med andra kulturer och religioner. Vi diskuterar hur man kan stöda missionsarbetet på olika sätt på hemmaplan. Efter genomgången kurs finns det möjlighet att ansöka om praktikplats på något av Finska Missionssällskapets arbetsfält.

Tid och plats

12-13.3.2011, Kristliga Folkhögskolan i Nykarleby
14-15.5.2011, Finska Missionssällskapet, Helsingfors
24-25.9.2011, Kristliga Folkhögskolan i Nykarleby.
Kursavgift inklusive kost och logi är 310 €.

Förfrågningar och information

Missionspedagog Camilla Skrifvars, (09) 1297 360,
camilla.skrifvars@mission.fi

Sista anmälningsdagen är 24.2.2011, antingen till ovan nämnda eller via hemsidan: www.mission.fi/utbildning

Kandidatnominering till styrelsen fram till 4 mars

Nu är det dags att förhandsnominera kandidater till Finska Missionssällskapets styrelse! Valet av ersättare för de styrelsemedlemmar, som står i tur att avgå, sker på Finska Missionssällskapets årsmöte vid den finska missionsfesten den 11 juni i Björneborg. Vem har rätt att nominera kandidater till styrelsen?

–Finska Missionssällskapets medlemmar, det vill säga samfundsmedlemmar, inklusive alla evangelisk-lutherska församlingar, samt personmedlemmar har rätt att nominera, säger Marika Björkgren-Thylin, chef för Finska Missionssällskapets svenska sektion. Det är möjligt att föreslå kandidater ännu på årsmötet, men valberedningskommittén gör sitt förslag på basen av de kandidater som förhandsnominerats. Svensk representant i valberedningskommittén är denna gång le-

Oa Lönnbäck

Skribenten är Finska Missionssällskapets svenska Utjämningsambassadör 2011.

Destination Nepal

KRÖNIKA

Då man som jag jobbar som frilansande ordbrukare med allt vad det innebär, kan varje telefonsamtal betyda att en ny dörr öppnas, en ny möjlighet. Så tänkte jag också denna höstdag när det hände. En pigg dam presenterade sig och sa att hon kommer från Finska Missionssällskapet. Hon förklarade vad en utjämningsambassadör sysslar med och att sällskapet nu undrade om jag var intresserad av att ta emot uppdraget år 2011.

Jag som gillar nya utmaningar blev glatt överraskad och väntade med spänning på vilket land det rör sig om. Personen i andra ändan av telefonlinjen drog ut på avslöjandet: "Och landet för åår 2011 ääär"...Medan de imaginära trumvirvlarna smattrade i mina öron rusade tusen tankar runt i huvudet. Jag sände iväg en snabb bön: "Käre Gud, låt det vara Hawaii. Eller Bahamas. Barbados går också bra". Och så sade hon: Nepal!

Vet du Gud om, att jag inte gillar höga ställen? Att jag bor på plattlandet i Österbotten och trivs med att kunna se tiotals kilometer åt alla håll från en liten kulle?

"Hallå? Är du kvar?" undrade hon.

Ja, jag var kvar. Och efter några dagar av funderande tackade jag Ja. Idag ser jag detta klarare. Om jag dagligen ber Gud att "utvidga mitt område" och jag tror på att Gud hör våra böner, vad är då uppdraget som Utjämningsambassadör om inte ett svar på det? Dessutom, var finns det en mera karg och bergig terräng att utjämna om inte just i Nepal?

Dagligen växer känslan av att denna resa kommer att vara en viktig och betydelsefull händelse i mitt liv. 50-årsstrecket har passerats, jag har blivit både farfar och morfar de senaste månaderna och livet lunkar på även om det ofta dyker upp överraskningar. Nu är det dags att uppleva en annan, mycket hårdare vardagsverklighet än den jag och de flesta av oss lever i idag.

En sak har blivit väldigt klar för mig; Jag kommer inte att vara samma person efter de två veckorna i april i Nepal.

dande branschsekreterare vid kyrkans central för det svenska arbetet, Pia Kummel-Myrskog.

Årsmötet ger församlingarna en möjlighet att påverka riktningen för sällskapets arbete. Ett brev om nomineringsförfarandet har skickats till församlingarnas kyrkoherdar och sällskapets medlemmar första veckan i februari. Förhandsnomineringen pågår till den 4 mars.

Nya utmaningar för familjen Kolkka

Kyrkans medlemmar i Bua Tumi samlas vid den platsen för det nya kyrkobygget. Grundstenen är redan murad. Foto : Suvimarja Rannankari-Norjanen

Det blåser nya vindar i Asien. Finska Missionssällskapets strategi för åren 2010-15 prioriterar förkunselarbetet i länder som har färre än 10 procent kristna, till exempel Senegal, Pakistan, Nepal och Thailand. Årets fasteinsamling går till att stöda evangelisationsarbetet i ett av dessa länder – Thailand.

I Nan-provinsen i norra Thailand, har evangelisationsarbetet bland Lua-folket burit god frukt. Missionärerna **Riikka-Maria och Tomas Kolkka**, som just nu arbetar med bibelöversättning och läskunnighetsarbete i Papua Nya Guinea, planerar att år 2012 flytta över till Thailand för att arbeta bland Lua-folket.

Enligt planerna kommer Riikka-Maria, som är utbildad musiklärare, att jobba med musikundervisning på det lutherska teologiska seminariet i Bangkok och i Nan-provinsen. Tomas kommer att ägna sig åt bibelundervisning samt språk- och läskunnighetsarbete bland Lua-folket. Deras arbete i Thailand inleds med språkstudier i Bang-

kok. Senare kommer familjen Kolkka att bo i byn Bo Klua i Nan-provinsen.

Kyrkan växer i Bua Tumi

Byn Bua Tumi i Nong Khai-provinsen i nordöstra Thailand, nära gränsen till Laos, är en annan plats där lutherska kyrkan i Thailand bedriver evangelisationsarbete. Verksamheten i Bua Tumi startade år 2000 då en av de kristna byborna, herr Srirachai, bad kyrkan att sända någon som kunde förkunna evangelium i byn.

Nu, drygt tio år senare, finns det så många kristna i byn att lutherska kyrkan i Thailand har öppnat en predikoplats, som invigdes i oktober.

Varje kristen förkunnar

Vid öppningsfesten predikade rektorn för det lutherska seminariet i Bangkok, TD **Banjob Kusawadee**, utgående från missions- och dopbefallningen i Matteusevangeliet.

– Varje kristen är kallad att förkunna evangelium. Även om vårt arbete ser

obetydligt ut och går långsamt framåt, är arbetet viktigt eftersom Gud själv har gett oss uppgiften och Han verkar genom oss, sade rektor Banjob i sin predikan.

Öppningsfesten blev också en dopfest då fyra barn döptes till Kristi efterföljare och medlemmar i kyrkan. Efter gudstjänsten gick deltagarna i procession till den plats där byns nya kyrka kommer att byggas. Biskop Visanukorn Upama välsignade platsen och kyrkans grundsten murades på plats. På stenen hade aposteln Paulus ord från första Korintierbrevet är ingravade på: ”Ingen kan lägga en annan grund än den som redan finns, och den är Jesus Kristus.”

Festen avslutades med en gemensam måltid samt traditionell musik och dans.

Text: Suvimarja Rannankari-Norjanen, missionär i Thailand, Marika Björkgren-Thylin och Britt-Helen Lindman.

Missionärerna Tomas och Riikka-Maria Kolkka.

Doktor Banjob Kusawadee döper en ny församlingsmedlem vid invigningsfesten av predikoplatzen i Bua Tumo.
Foto: Suvimarja Rannankari-Norjanen

Evangeliet ska förkunnas i hela Thailand

Den lutherska kyrkan i Thailand vill bidra till de protestantiska kyrkornas gemensamma målsättning: att evangeliet år 2015 skulle förkunnas i varje hörn av Thailand.

Ända sedan början har det lutherska arbetet i Thailand fokuserat på församlingsplantering, evangelisation och församlingsarbete. Då de första finska lutherska missionärerna anlände till Thailand år 1978 var det för att förverkliga Finska Missionssällskapets dåtida vision om mission i Asiens storstäder. De första åren arbetade man uteslutande i Bangkok och då kyrkan grundades hade elva församlingar startats i huvudstaden och tre på landsbygden i nordöstra Thailand.

Den evangelisk-lutherska kyrkan i Thailand (ELCT) grundades år 1994 som ett resultat av missionsarbetet

mellan lutherska kyrkor och missionsorganisationer från Finland, Norge, Hongkong, Singapore och Malaysia. Kyrkan har idag 19 församlingar, varav 8 finns i huvudstaden Bangkok. Medlemsantalet är omkring 3 100. Sällskapet samarbetar ännu idag med ELCT.

Buddismen majoritetsreligion

Av Thailands befolkning är 94 procent buddister. Det finns fem procent muslimer och mindre än en procent kristna i landet. Den thailändska buddismen har tagit starka intryck av animistiska föreställningar, som fanns i området före buddhismens ankomst. I de flesta hem finns ett husaltare där man offrar till de andar som man tror att bebor tomten där huset står. Ibland offrar man också till förfädernas andar

Officiellt råder det religionsfrihet

i Thailand och staten erkänner ingen religion som statsreligion. Men i praktiken är banden mellan staten, kungahuset och buddismen mycket starka. Det finns ändå goda förutsättningar för missionsarbete i Thailand. Det största hindret som de kristna i Thailand måste övervinna är thailändarnas uppfattning om att en riktig thailändare endast kan vara buddhist. Under de 500 år som det bedrivits kristen mission i Thailand är det framförallt bland de etniska minoriteterna (animister) som kristendomen spridit sig.

Källa: Marika Björkgren-Tylin: "From Pioneer Mission to Autonomous Church, Lutheran Mission Cooperation and Church Building in Thailand 1976-1994".

Lärjungarna sprider Evangeliet

Så här predikade rektor Banjob vid öppningen av den nya predikoplatzen i Bua Tumi:

Genast efter Jesu himmelfärd kom en ängel och frågade Jesus: "Du tillbringade 33 år på jorden. Vad åstadkom du? Du fick säkert ganska mycket gjort?"

"Jag hade 12 lärjungar. Nu för de budskapet om mig och vägen till frälsning vidare," svarade Jesus.

"Bara 12 lärjungar? Och bara på palestinska områden? Det låter inte särskilt lovande...", sade ängeln tvivlande.

Ett par tusen år senare kom ängeln tillbaka och frågade Jesus: "Jag vill ännu fråga lite om de där 33 åren på jorden: vad åstadkom du egentligen?"

"Se där på byn Bua Tumi i Thailand", svarade Jesus. "Som bäst predikar de evangelium där. Arbetet fortsätter alltså. Där tror människorna att jag är Frälsaren, eftersom mina lärjungar nu har förkunnat evangelium i 2000 år."

Stöd evangelisationsarbetet i Thailand!

Fasteinsamlingen 2011 stöder evangelisk-lutherska kyrkan i Thailand och dess evangelisationsarbete. Om du inte får Finska Missionssällskapets insamlingsbrev på posten, kan du ge en gåva via IBAN: FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH. Skriv F2011 i meddelanderutan. Ett stort tack för din gåva!

Barnens Bank stöder fadderverksamheten

Finska Missionssällskapets fadderbarnsfond har förnyats och heter nu Barnens Bank.

– År 2009 inleddes ett utmanande projekt i Mauretanien där 1 050 flickor fick börja skolan. År 2010 påbörjades ett nytt projekt för fadderverksamheten: att skaffa understöd för 900 barn som går i kyrkans skolor i Pakistan, berättar Tuula Koistinen som koordinerar fadderverksamheten.

Barnens Bank kompletterar Finska Missionssällskapets fadderbarnsverksamhet. De engångsdonationer som riktas till fadderarbetet styrs till Barnens Bank, och medlen används bland annat för att starta nya fadderprogram och för att betala plötsliga utgifter eller engångsutgifter som berör fadderbarnen eller fadderprojekten.

– Med hjälp av Barnens Bank kan vi lägga grunden för fadderprogrammen. Grunden behövs tills vi har en tillräcklig mängd faddrar som regelbundet understöder aktuella fadderprogram, säger Koistinen.

En ny skoldräkt kan vara avgörande

Utbildning är inte enbart en mänsklig rättighet, utan också en förutsättning för all utveckling och det mest effektiva sättet att undvika fattigdom. Fattigdom är å sin sida den största orsaken till brist på utbildning. Ibland blir det möjligt för ett barn att gå i skola tack vare en till synes liten hjälpinsats, som en ny skoldräkt eller ett hjälpmedel till ett funktionshindrat barn. Barnen och deras familjer kan också behöva stöd och uppmuntran för att orka under svåra omständigheter.

Barnens Bank förmedlar också hjälp utanför skolan. Barnen får delta i läger och utflykter och lära sig vardagsfärdigheter, för att bättre orka med utmaningarna i skolarbetet.

Flexibilitet och lokal kännedom

– Det går att stöda Barnens Bank trots att man inte vill bli fadder. Faddrar som vill bidra med lite extra till fadderarbetet kan också donera till Barnens

Bank. Också i samband med bemärkelsedagar kan gåvorna riktas till Barnens Bank, påminner Tuula Koistinen.

Fadderbarnsverksamheten vid Finska Missionssällskapet har under de senaste åren allt mer övergått från att hjälpa enskilda barn till att stöda större grupper. Det här ökar flexibiliteten för dem som tar emot hjälpen. Målet med fadderbarnsverksamheten är att stöda hela lokalsamhället och att uppmuntra dess medlemmar att verka så att levnadsförhållandena förbättras.

– Vi har våra egna anställda med i varje fadderprogram, en missionär eller en lokal anställd som på ort och ställe följer och leder arbetet tillsammans med en mottagande partners fadderkommitté. Detta garanterar att verksamheten är pålitlig och gör det möjligt för fadderbarnen och faddrarna att hålla kontakt, säger Koistinen.

Förutom projekten som omfattas av Barnens Bank använder Missions-sällskapet i år 1,13 miljoner euro till fortlöpande fadderarbete, framför allt i Nepal, Västafrika (Senegal och Mauretanien) och i Etiopien. För närvarande stöder ungefär 3 300 finländska faddrar flera tusen barn i 16 länder genom Finska Missionssällskapet.

Text: **Kirsi Elo**

Översättning: **Jannika Lassus**

I Etiopien har Barnens Bank understött verksamhetscentret i Dessie för barn som blivit föräldralösa på grund av aids. I centret gör barnen sina läxor, får stödundervisning, lär sig handarbete och trädgårdsskötsel. Foto: Matti Nummela

Du kan ge en gåva till Barnens Bank genom att göra en inbetalning till kontonummer
IBAN: FI38 8000 1400 1611 30,
BIC: DABAFIHH. Märk inbetalning-
en BARNENS BANK

Mera information:
www.mission.fi/barnensbank
Britt-Helen Lindman, tfn 09-1297
266, e-post:
britt-helen.lindman@mission.fi

Barnens Bank tar emot såväl engångsdonationer som regelbundna donationer.

Bolivia är ett av Sydamerikas fattigaste länder och har störst andel indianbefolkning. Foto: Karita Laisi

Bolivias kyrkopresident satsa

– Idag har jag klätt mig i vanlig skjorta. Ibland sätter jag på mig en indianponcho, ibland prästskjorta. Jag tar seden dit jag kommer helt enkelt.

Cristóbal Alejo är kyrkopresident, indianteolog och präst. Som ledare för den evangelisk–lutherska kyrkan i Bolivia har han valt att satsa på arbetet för Bolivias ungdomar. Cristóbal Alejo förklarar att han brinner så starkt för ungdomsarbetet på grund av sin egen uppväxt.

– Mina föräldrar, fattiga aymaraindianer från landsbygden, lämnade mig och min fyra år gamla bror i La Paz när jag var sju år. De tänkte, som så många andra, att vi skulle få det bättre i storstaden.

Kyrkopresidenten berättar med inlevelse hur det gick till när han fick kontakt med kyrkan i hans hemkvarter, Villa Dolores i El Alto, La Paz.

– Jag var elva år gammal och spelade fotboll, alldeles ensam, utanför

den lutherska kyrkan. En flicka kom ut genom dörren och bad mig komma in i kyrkan för att delta i gudstjänsten. Jag fick sitta på första bänkraden, låna en Bibel och presentera mig inför alla. De bjöd mig på lunch och gav ett matpaket till min lillebror. Sedan den dagen har jag stannat kvar i kyrkan, där jag också träffade min fru.

Cristóbal Alejo arbetade som präst i sin hemförsamling Bethel från år 1990 fram till år 2007 då han valdes till president för den bolivianska lutherska kyrkan.

– Jag brukade sitta på torget i Villa Dolores och prata med ungdomarna, på deras eget språk. Jag lyssnade på dem. Jag har alltid tyckt att kyrkan ska vara där människorna är och verkligen se dem som de är, inte som de borde vara.

Mångkulturellt land

Bolivia är ett mångkulturellt land med 36 olika indianfolk.

– Som utbildad sociolog och präst ser jag det som en självklarhet att människor ska få bevara sina ursprungliga kulturella rötter i samspel med kristendomen. Jag skulle själv aldrig kunna glömma min egen bakgrund som aymaraindian.

Cristóbal Alejo säger att det uppstod många kulturkrockar när de nordamerikanska missionärerna kom till Bolivia på 1930-talet.

– Indianerna dyrkar moder jord. Missionärerna ville att aymaraindianerna skulle lyfta sina blickar till skyarna, mot himlen. Det här var svårt för indianerna att förstå – för dem är marken helig.

Cristóbal Alejo säger att det ändå finns en nyckel i varje människas hjärta.

– Mitt folk har alltid levt i samklang med skapelsen. Enligt aymaraindianernas folktro finns Gud i varje människa, i nuet, här bland oss. Det här är också min utgångspunkt när jag förkunnar evangelium.

Fakta: sällskapets arbete i Bolivia

Finska Missionssällskapet har samarbetat med Lutherska Världsförbundet i Bolivia sedan 2004. Sällskapets lokala samarbetspart, den lutherska kyrkan i Bolivia (Iglesia Evangélica Luterana Boliviana), har 20 000 medlemmar. Majoriteten av församlingsmedlemmarna tillhör landets ursprungsbefolkning, Aymara- och Quechuaindianer.

Sällskapet arbetar för samhällelig rättvisa och diakoni i Bolivia. Genom projekten förstärks kvinnornas position i samhället. Sällskapet främjar också minoritetsspråkens ställning, förbättring av läskunnigheten, hälsouppläsning och effektivisering av jordbruket.

Kyrkopresident Cristóbal Alejo tillhör aymarabefolkningen i Bolivia och kan därför relatera till ursprungsbefolkningens behov i landet.
Foto: Joanna Lindén

ar på ungdomarna

När religioner möts i Bolivia är integrering och respekt viktiga ledord.

– Mission måste inkludera människornas kultur och traditioner. Det här är mycket viktig för oss som minoritetsbefolkning.

Lämnar ingen utanför

Som kyrkopresident reser Alejo så gott som varje helg. Resorna på den bolivianska högplatån är påfrestande med flera dagar på skumpiga vägar. Ibland företas resorna till fots på smala stigar i Andernas högländ.

– Det kan ta fyra dagar att resa från La Paz till byn Cololo Lurata i provinsen Franz Tamayo. Finska Missions-sällskapet stöder flera diakoniprojekt där uppe, på över fem tusen meters höjd över havet! Men det är viktigt att vi besöker också de mest avlägsna byarna regelbundet. Ingen får lämnas ensam. Jag firar gudstjänst tillsammans med församlingsmedlemmar på de mest svårframkomliga platser.

Ibland sitter vi på marken under bar himmel. Människorna är vana att samlas så.

Nytt samarbete

Finska Missionssällskapet kommer att inleda två nya projekt i samarbete med den lutherska kyrkan i Bolivia för att förstärka kyrkans eget missionsarbete och förbättra flickors och kvinnors rättigheter. Bolivias kyrkopresident besökte Finland för att diskutera ett nytt bilateralt samarbetsavtal som utformas mellan Bolivias evangelisk-lutherska kyrka och Finska Missions-sällskapet.

Bolivias lutherska kyrkas vicepresident Bertha Uturnco gästar den finska missionsfesten i Björneborg 2011.

Text och foto:
Joanna Lindén

Lutherska kyrkan i Senegal

- stora utmaningar för en växande gemenskap

Inne i kyrkan är det hett, en bra bit över 30 grader. Både fönster och dörrar står på vid gavel, men man kan ändå bara ana en svag vindfläkt som då och då drar igenom den lilla kyrksalen. Vid kyrkdörren tittar några getter nyfiket in och utanför gnäggar "kyrktaxin", en häst som med en enkel vagn har hämtat ett tiotal kyrkobesökare till gudstjänsten.

Församlingen stämmer upp i en främmande, men välklingande psalm på serere. Jag urskiljer ordet "hosianna" och minns att det är första advent. Omkring 25 vuxna och 30 barn har samlats till gudstjänst och söndagsskola i den lutherska kyrkan i byn Gandiol i Senegal.

Det var här i Gandiol som den första lutherska gruppen samlades år 1974 när den lutherska verksamheten startade i Senegal. Under de första fem åren var majoriteten av de finländska missionärerna finlandssvenskar. Än idag stöder många församlingar i Borgå stift såväl församlingsarbete som utvecklingsprojekt i Senegal.

Vid ett möte med kyrkans nuvarande ledning väcker frågan om kyrkans styrkor och svagheter en livlig diskussion.

Den främsta styrkan är den lokala förankringen. Kyrkan ses som inhemsk och har rotat sig väl i det senegalesiska samhället och i den lokala kulturen. Församlingsmedlemmarna upplever att kyrkan är deras egen.

Ekonomiska utmaningar

Kyrkan kämpar, liksom många andra små och unga kyrkor, med dålig ekonomi. Den har för få och för fattiga medlemmar för att klara sig enbart på donationer.

– Av historiska skäl har kyrkan varit van att få stöd från utlandet. När det ekonomiska ansvaret överförs till senegaleserna uppstår problem, eftersom det inte hör till den lokala kulturen att ge pengar till religiösa samfund, förkla-

rar kyrkans ekonom Auguste Manga.

Kyrkan försöker lösa problemet genom till exempel undervisning om att ge tionde, men processen är lång innan givandet upplevs som någonting naturligt.

Nådens betydelse i fokus

Ett annat sätt att förbättra ekonomin är att öka antalet medlemmar. Kyrkans ledning funderar ofta mycket på hur man kan nå nya människor och expandera till nya områden. För närvarande växer kyrkan mera på landsbygden än i städerna.

Att det finns tillräckligt med präster och andra ansvarspersoner i församlingarna är en förutsättning för kyrkans tillväxt. Kyrkopresident Abdou Thiam brinner därför särskilt för den teologiska utbildningen.

– De blivande prästerna behöver en bibelcentrerad utbildning med stark förankring i det lokala samhället. Den lutherska uppfattningen om nådens betydelse för frälsningen är en skatt som kyrkan bör bevara och betona.

Hittills har prästerna studerat utomlands i länder som Benin och Kamerun, men nu håller kyrkan på och

"Den lutherska uppfattningen om nådens betydelse för frälsningen är en skatt som kyrkan bör bevara och betona."

startar en egen teologisk utbildning.

Personalutbildning ger bättre administration

Pastor Pierre Thiam, chef för kyrkans utvecklingsavdelning, besökte Finland i samband med Utjämningen 2010. Åren 2008-2010 har kyrkan drivit ett särskilt projekt för att utveckla dess administration, kommunikation och ekonomi.

Kyrkans personal har fått utbildning i strategisk planering, administrativa procedurer och ekonomiförvaltning. Personalen har också erbjudits adb- och språkkurser.

– Många präster har lärt sig använda dator och kyrkans anställda klarar nu av att förstå och använda en budget och ett bokslut. De har blivit mycket bättre på att göra planer och skriva rapporter, berättar Thiam.

Upplyst församlingscenter

Kyrkan har vidtagit en del praktiska åtgärder för att öka effektiviteten och kommunikationen. Eltillförseln till kyrkans församlingscenter har förbättrats genom investering i generatorer och solpaneler.

– En liten konkret åtgärd som har förbättrat arbetsmöjligheterna avsevärt.

Frågan om hur kyrkan kunde skaffa sig mera inkomster har också ägnats mycket tid.

– Kyrkan har bland annat hyrt ut en del av sina lägenheter och utrymmen, säger Thiam.

Under strategiperioden 2010-2015 kommer Finska Missionssällskapet att prioritera arbetet i länder med mindre än 10 procent kristna. Senegal hör till de länder som kommer att stå i fokus.

Text och foto

Marika Björkgren-Thylin

Skribenten, chef för svenska sektionen, besökte Senegal i november 2010.

Den lutherska kyrkan i Senegal har rotat sig väl i det senegalesiska samhället och i den lokala kulturen. I samband med gudstjänsterna ordnas söndagsskola för barnen.

En liten, växande kyrka

- Senegals lutherska kyrka grundades år 1987. Samma år ordinerades de första prästerna.
- Idag har kyrkan har 4 000 medlemmar fördelade på 13 församlingar.
- 16 präster samt evangelister och kateketer bär ansvaret för arbetet i församlingarna. Kyrkans verksamhet är indelad i tre avdelningar; undervisning och teologi, samhällelig utveckling och social aktion.
- 95 procent av Senegals invånare är muslimer, 4 procent kristna och 1 procent utövare av traditionella religioner.
- Inga stora motsättningar förekommer mellan religionerna i Senegal. Inom samma familj bekänner man sig ofta till olika religioner.

Kyrktaxin i Gandiol för ett tiotal församlingsmedlemmar till gudstjänsten den första advent.

MER ÄN RÄTT

Missionsfest 17-19.6.2011 i Borgå

Finska Missionssällskapet och Borgå svenska domkyrkoförsamling

Ända sedan början har det hört till missionens uppgifter att försvara de svaga och utstötta i samhället. Därför vill vi under missionsfesten i år speciellt lyfta fram arbetet för mänskliga rättigheter och för att utrota fattigdomen. Vi håller också videokontakt med Borgå stifts missionärer under festen.

"Att förtrycka de ringa är att smäda deras skapare, ärar honom gör den som hjälper de fattiga." Ordspråksboken 14

Välkomna!

Programglimtar

För mera evenemang, barn- och ungdomsprogram se www.mission.fi/missionsfest

Fredag 17.6

18 Rätt och slätt - välkommen!

Presentation av de utländska gästerna, biskop **Stephen Munga** och jurist **Bishnu Nepali Gurung**. Bibelbröd med biskop **Björn Vikström**. Videokontakt med missionärerna **Carola Salo-Back** och **Lars Back** samt **Outi Laukkanen** i Taiwan.

21 Popmässan

Mässan med PRG-band och församlingspastor **Mia Anderssén-Löf** i Domkyrkan.

Lördag 18.6

9 Det fria ordet

Bibelbröd med biskop Björn. Videokontakt med missionärerna **Judy och Håkan Granberg** i Hongkong. Missionärerna **Riikka-Maria och Tomas Kolkka** berättar om gångna och kommande utmaningar i Papua Nya Guinea och Thailand.

10 Lika värda

Samtal kring människovärde.

Minoritetsombudsman **Eva Biaudet** och jurist **Bishnu Nepali Gurung** från Nepal. Direktören för Finska Missionssällskapets utrikesarbete **Rolf Steffansson** leder samtalet.

13.30 Handla rätt

Konsert med Sås och Kopp.

Auktion. Inkomsten från auktionen går till arbete bland föräldralösa barn i Dessie, Woldiya och Kombolcha i Etiopien.

18.30 Liv i frihet

Festtal av biskop **Stephen Munga**. Sång av Furaha- och verkstadskören. Bibelbröd med biskop **Björn Vikström**. Videokontakt med missionärerna **Malin och Rune Lindblom** och **Heidi Tyni** i Israel samt **Christina och Andrej Heikkilä** i Ryssland.

Söndag 19.6

10-11.15 Framtid och hopp

Presentation av Missionsboken och Idealvärlden, som barnen gjort under lördagens barnprogram. Läkare **Mohammed Nasser** och lokalvårdare **Sabrina Kuusiniemi** intervjuas av **Irina Lemberg**. Videokontakt med missionärerna **Anna och Bertrand Tikum**.

12 Mer än rätt

Högmässa, radierad

Liturg **Mats Lindgård**. Dialogpredikan av chefredaktör **May Wikström** och docent **Svante Lundgren**. Sång av Furahakören och Borgå kammarkör.

Knattekyrka i Lilla kyrkan, liturg **Hanna Eisentraut**, festbandet.

Anmälan och förfrågan

Sista anmälningsdagen för måltiderna är måndag 16.5. Förhandsanmälan krävs även till vissa program. Anmälan kan göras via Internet www.mission.fi/missionsfest eller på anmälningsblanketten som finns för utskrivning på samma webbadress. Blanketten fås också från din församlings pastorskansli.

Busstransport

Det ordnas busstransport till missionsfesten både från Österbotten och från Åbo hamn via Åboland, Västra Nyland och huvudstadsregionen. Bussarna startar fredag morgon och anländer till festen i god tid före middagen kl. 17. Returen sker kl. 14 på söndagen. Det slutliga priset beror på antalet resenärer.

På lördagen diskuterar minoritetsombudsman **Eva Biaudet** mänskliga rättighetsfrågor tillsammans med den nepalesiska juristen och mänskliga rättiskämpen **Bishnu Nepali Gurung**.

”Jag vill hjälpa andra i samma situation”

– Som kristen vill jag visa barmhärtighet. Trots att jag är född långt ner i kastsystemet har jag fått möjligheten att skaffa mig en universitetsexamen. Nu vill jag hjälpa andra i samma situation, speciellt utsatta dalitkvinnor, säger juristen Bishnu Nepali Gurung.

Nepals daliter tillhör den lägsta kasten och utgör cirka 20 procent av landets befolkning. Bishnu Gurung arbetar som juridisk rådgivare för Samaritan Uplift Service, en hjälporganisation som verkar på fem områden i södra Nepal.

– Här i sydöstra Nepal behandlas daliterna nästan som djur. De högre kasten bemöter dem ofta med skällsord, likställer dem med boskapen. Daliterna anses vara förorenade, smutsiga. De tvingas leva utan moderna bekvämligheter, de saknar utbildning, identitetsbevis och mark att bruka.

Samaritan Uplift Service är en av Finska Missionssällskapets partnerorganisationer som arbetar för att förbättra levnadsförhållandena för diskriminerade och utsatta befolkningsgrupper i Nepal.

I dialog med Eva Biaudet

Bishnu Gurung kommer att dela med sig av sina erfarenheter vid missionsfesten i Borgå den 17-19 juni 2011, där hon tillsammans med minoritetsombudsman Eva Biaudet kommer att diskutera

frågor som berör mänskliga rättigheter och kastväsendet i Nepal.

– Bishnu är en mycket inspirerande kvinna: hon är troligtvis den enda kvinnliga, kristna juristen i Nepal med dalitbakgrund. Det är ovanligt att kvinnor i den lägsta kasten lyckas etablera sig i höga positioner och mansdominerade yrken, säger missionär Kirsti Kirjavainen.

Text och foto:
Joanna Lindén

Bishnu Nepali Gurung (i mitten) hjälper musharerna i sydöstra Nepal att ansöka om identitetsbevis.

Händelsekalendern

19.3 Frimärks- och myntauktion vid Finska Missionssällskapet, Observatoriegatan 18. Visning kl.10, auktion kl.11.

19.3 Workshop och konsert med Furahakören i Dickursby, Vanda.

20.3 Workshop, högmässa och missionsinfo med Furahakören i Grankulla.

1.5 Första majbasar vid Finska Missionssällskapet.

2.5 kl. 10-16.30 Missionshistorisk dag i Åbo med temat ”Mission i förändring”. Medverkande: professor, TD Mika Vähäkangas, lektor, TD Karin Sarja, TD Marika Björkgren-Thylin, TM Rolf Steffansson. Föreläsningarna är öppna för alla intresserade och avgiftsfria. Anmälningar tas emot av Mary Dahlbacka (02 215 4285, 050 409 6442, mary.dahlbacka@abo.fi) eller Maria Westerling (09 1297 282, maria.westerling@mission.fi), med tanke på lunch (ca 10 €), kaffe och middag (ca 25 €). Sista anmälningsdatum är 20 april 2011. Arrangörer: Teologiska fakulteten vid Åbo Akademi och Missionskommittén i Borgå stift.

Missionsfest i Borgå 17-19.6 med temat ”Mer än rätt”. Se programmet sid 18.

6-9.10 Studieresa till St. Petersburg och Keltto för personer som arbetar med mission och internationell diakoni i församlingarna. Pris ca 350 euro. Anmälan senast 31.5 till byråsekreterare Maria Westerling, (maria.westerling@mission.fi) eller tfn (09) 1297 282. Arrangör: Missionskommittén i Borgå stift.

FMS kontonummer

Gåvor från privatpersoner:
IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH

Församlingarnas kollekt m.m.
IBAN: FI25 8000 1600 0607 10
BIC: DABAFIHH

Frivilliga bidrag till tidningen Mission
IBAN: FI25 8000 1600 0607 10
BIC: DABAFIHH
referensnummer 450 000 00023

Maja Haikolas minnesfond
skriv MAJA i meddelanderutan
IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH

Födelsedagskonton
Britt-Helen Lindman, tfn 09-1297 266

Testamenten
Tarja Larmasuo, tfn 09-1297 204

Soluppgång i Pokhara, Nepal - utsikt över bergskedjan Annapurna med 8 000 meter höga bergstoppar. Foto: Joanna Lindén

Följ mig!

Reflektion över Matt.9

Matteus satt utanför sitt tullhus när han hörde steg av sandaler i sanden. "Följ mig!" sa en varm röst. Någoting brast inom Matteus. Han reste sig omedelbart och såg Jesu silhuett i motljuset. Han hann inte tänka igenom sitt beslut, men det behövdes inte heller. Han visste inom sig att någoting nytt hade börjat.

Matteus var en tullindrivare. Evangelisten återkommer till det flera gånger. Varför lyfts det fram och varför jämföras tullindrivare med syndare?

Vid den här tiden var Israel ockuperat av Romarriket. Romarna samlade in stora skatter och tullar av judarna. För att sköta indrivningen hade romarna anställt judiska finansmän, däribland Matteus. I sina landsmäns ögon var tullindrivarna svikare och landsförrädare, då de gick ockupationsmaktens ärenden. Skatterna och tullarna höll på att ta knäcken på många judiska familjer och dessutom var det allmänt känt att tullindrivarna stoppade i egen ficka av pengarna som drevs in.

Men trots att Matteus var en tullindrivare stannade Jesus just framför honom och sa: "Följ mig!" Jesus kunde ha gått fram till vem som helst på de trånga gatorna i den lilla hamnstaden Kafarnaum. I staden fanns både sådana som hade bättre anseende och bättre utbildning. Men Jesus stannade framför Matteus.

Matteus bjöd hem Jesus till sig på middag.

Ryktet spred sig snabbt i den lilla staden, och vi får veta att andra tullindrivare och syndare också kom dit för att umgås med Jesus. Inte alla såg med blida ögon på att Jesus umgicks med tullindrivare och syndare. Fariséerna kom och ställde Jesu lärjungar mot väggen. De frågade: "Hur kan er mästare äta tillsammans med tullindrivare och syndare?" Fariséerna levde efter stränga renhetslagar som grundade sig på Moseböckerna. Enligt dessa renhetslagar får mat inte tillredas hur som helst och pengar får inte hanteras hur som helst. Hur man ska behandla andra – framför allt sina landsmän – finns det noggranna föreskrifter om. Fariséerna kunde inte förstå hur en andlig ledare som Jesus kunde ha bordsgemenskap med människor som jämt och ständigt bröt mot reglerna.

Jesu svar var främmande för fariseiska öron: "Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare." Jesus kom för att kalla varje människa, dig och mig. Alla har vi brutit mot Guds vilja. Det hade Matteus också. Det hade de kritiska fariséerna också, fast de hade kanske inte insett det. I Romarbrevet läser vi: "Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud, och utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd, eftersom han har friköpt dem genom Kristus Jesus."

När vi hör talas om Matteus är vi vana att tänka på evangelisten, evangelieförfattaren och aposteln. Det är lätt att glömma att Matteus var en vanlig knegare innan Jesus kom in i

hans liv. På samma sätt är det med Petrus. Petrus blev en apostel och var med och grundlade vår kyrka. Vi tänker lätt att han nog måste ha varit något utöver det vanliga, med lite mer gnistor och glans än oss andra. Men han var en fiskare.

Jesus kallade alla slags människor till lärjungar. De tolv lärjungarna var vardagliga människor. De var till sina yrken fiskare och tullindrivare, någon var läkare. Andra var kanske bagare, bönder eller lärare. De var vanliga människor med brister och förtjänster. Ändå bjöd Jesus dem att följa honom och ha gemenskap med honom.

Idag räcker Jesus sin hand till dig och mig och säger: "Följ mig!" Han känner oss och är inte främmande för vem vi är eller vad vi har bakom oss. Han kallar oss sådana vi är och bjuder oss in i sin gemenskap.

Paulus skriver: "Låt oss alltså se till att ingen av er tror sig vara för sent ute, medan löftet att få komma in i hans vila ännu står kvar." (Hebr. 4:1). Vi som har fått gemenskap med Herren har också fått en stor uppgift. Vi får föra hans inbjudan vidare och vara hans ljus i världen (Matt. 5:14). Liksom lärjungarna får vi, vanliga människor, visa på Herren. Han säger: "Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor, jag ska skänka er vila." (Matt. 11:28).

Mia Anderssén-Löf
skribenten är församlingspastor i Borgå svenska domkyrkoförsamling